

Miskolci Törvényszék
3525 Miskolc
Dózsa György u. 4.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügysz. nr.	IV/3224-4/2015
2016 FEBR 24.	

a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság útján
(Miskolc 3550 Pf. 370.)

Tisztelt Miskolci Törvényszék!

A Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt a dr. Sámuel Balázs felperesnek () jogtanácsos által képviselt Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság (1081 Budapest, Fiumei út 19/a.) alperes ellen közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indított 11. K. 27.447/2015. számú perében a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 15. sorszámú végzése ellen a felperes a törvényes határidőn belül az alábbi

fellebbezést

terjeszti elő:

A Miskolci Munkaügyi és Közigazgatási Bíróság 11. K. 24.447/2015/8. számú ítéletével a felperes – közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatára alapított – keresetét elutasította.

Az ítélet ellen a felperes részletesen kimunkált alkotmányjogi panasszal élt, s a Pp. 359/C. § (1) bekezdése alapján kérte a hivatkozott ítélet végrehajtásának felfüggesztését az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig. A felperes – felfüggesztés iránti kérelmében – utalt arra a nyilvánvaló és alapvető jogállami érdekre, hogy a támadott döntésnek összhangban kell lenni az Alaptörvény rendelkezéseivel. Ennek tükrében, alapvető alkotmányos aggályainak fennállása okán tartotta indokoltnak a kérdéskör végleges – alkotmányossági szempontú – lezárásáig az első fokú döntés végrehajtásának felfüggesztését.

15. sorszámú végzésével az első fokú bíróság a kérelmet elutasította. Végzésének indokolásában – a Pp. 332. § (3) bekezdését és a 2/2006. közigazgatási jogegységi határozatot felhívva – egyrészt utalt a bíróság arra, hogy az alkotmányjogi panasz előterjesztése önmagában nem teremt alapot az ítélet végrehajtásának felfüggesztésére, másrészt pedig a döntés hivatkozott a vagyoni, anyagi körülmények igazolásának hiányára.

A felperesi álláspont szerint az első fokú döntés jogszabálysértő.

A felperes hivatkozni kíván mindenekelőtt arra, hogy kérelmét a Pp. 359/C. §-ának (1) bekezdése alapján terjesztette elő, nem pedig a Pp. 332. § (3) bekezdése alapján. A felperes az ítélet végrehajtásának felfüggesztését kérte az alkotmányjogi panaszra figyelemmel, nem pedig a közigazgatási határozat végrehajtásának felfüggesztését. Két különböző helyzetről, két különböző szervezetrendszer döntéséről, s a hasonlóságok ellenére két különböző jogintézménnyről beszélhetünk, nem pedig ugyanakkor a döntésnek a felfüggesztéséről. (A

közigazgatási határozat felfüggesztése a bírósági döntés előtt kerülhet szóba, míg az ítélet végrehajtásának felfüggesztése alkotmányjogi panasz előterjesztése esetében a bírósági döntést követően lehetséges - a bírósági határozat Alaptörvénnyel való esetleges kollízióját feltételezve.) Mindezek alapján a közigazgatási perek sajátosságaira tekintettel sem lehet az alkotmányossági panasz kapcsán a Pp. 359/C. §-ában nemhogy nem rögzített, hanem kifejezetten más helyzetben érvényesülő követelményekre utalással elutasítani a kérelmet.

Ez azonban a kérdéskörnek csupán az egyik oldala.

A felperesi álláspont szerint ugyanis a Pp. 359/C. § (1) bekezdését – valamint az ezzel a rendelkezéssel tartalmilag egyező Abtv. 53. §-ának (4) bekezdését – és az ítélet végrehajtásának felfüggesztése jogintézményének megítélését nem lehet csupán a vagyoni, anyagi körülmények aspektusára szorítani. (A felperes számára sem az anyagi vonatkozásokról szól az ügy.) A felperes a felfüggesztés iránti kérelmében kifejezetten megfogalmazott ilyen – a felfüggesztés kapcsán méltánylandó, de nem vagyoni szempontú – jogi indokokat.

A felperes nem véletlenül fordult alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz, ugyanis részletesen kimunkált beadványában a rendkívül kétséges közigazgatási gyakorlatot szentesítő bírósági érvrendszerrel szemben is alapvető – alkotmányossági – kifogásokat fogalmazott meg. A felperesi álláspont szerint nyilvánvaló és alapvető jogállami érdek fűződik ahhoz, hogy a támadott döntés kiállja az alkotmányosság próbáját.

Az Alaptörvény 25. cikkének (1) bekezdése szerint a bíróságok igazságszolgáltatási tevékenységet látnak el. Az Alaptörvény 24. cikkének (2) bek. d) pontja szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját.

A bíróságok igazságszolgáltatási tevékenysége azt feltételezi, hogy az Alaptörvényben megfogalmazott jogállamiság elvéből fakadóan jogalkalmazó szervként hivatalból ügyelnek döntéseikben az alkotmányos alapjogok érvényesülésére. Ha azonban a bírósági döntések némelyike éppen a legmagasabb szintű normával, a jogrendszer egészére nézve alapvető és meghatározó erővel „kisugárzó” Alaptörvénnyel kerül szembe, akkor az adott bírósági döntés végrehajtásának felfüggesztése indokolt lehet.

A felperes meg van győződve jogi álláspontja helytállóságáról, de ennek ellenére nem állíthatja bizonyossággal, hogy az alkotmányossági panaszban megfogalmazottakat az Alkotmánybírósági is osztani fogja. (Bár a felperes aligha meglepő módon ebben erőteljesen bízik.) De a jelenlegi bizonytalan helyzetben sokkal több érdek fűződik ahhoz, hogy az alkotmányos jogaiért küzdő felperes ne kerüljön a jelenleginél is méltánytalanabb helyzetbe egy általa alkotmányellenesnek és törvényrontónak tartott hatósági és bírósági jogértelmezési gyakorlat következményeként, minthogy az alperes visszaszerezze az alkotmányossági felülvizsgálatot megelőzően az átutalt fogyatékosági támogatást.

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 53. § (4) bekezdéséhez fűzött miniszteri indoklás is a felperesi érvrendszert erősíti. Az indoklás ugyanis leszögezi, hogy „az alapügy bírósága az indítványra tekintettel felfüggesztheti az előtte folyamatban lévő eljárást, és

mérlegeli a panaszban támadott döntés végrehajtásának felfüggesztését, valamint dönt ebben a kérdésben.”

Az alkotmányossági panasz jogintézményének eredményeként ugyanis az alapügyben született döntés akár meg is semmisíthető, s ez alapjaiban változtatná meg az ügy állását; ami egyúttal – az ítélet végrehajtásának felfüggesztése tekintetében – már előzetesen is megfontolandóvá teszi a körültekintő eljárást.

A felperes megismétli a korábban leírtakat: ebben a helyzetben a felperesi oldal nem kér mást, mint annak a megfontolását, hogy nem mutatkozik-e bölcsebb és az ügy összes körülményeire figyelemmel méltányosabb döntésnek az Alkotmánybíróság eljárását bevárni, s ennek függvényében a kérdéskör végleges (alkotmányossági) lezárását követően térni vissza a bírósági döntés végrehajtásának vagy – alkotmányellenes bírósági döntés esetén – a jogszerű állapot helyreállításának kérdéskörére.

A fentiekre figyelemmel – a Pp. 259. §-a alapján alkalmazandó Pp. 253. § (2) bekezdésére tekintettel – kéri a felperes a Miskolci Törvényszék döntését; a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 11. K. 27.447/2015/15. számú végzésének megváltoztatását és a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 11. K. 24.447/2015/8. szám alatti ítélete végrehajtásának felfüggesztését az Alkotmánybíróság előtti eljárás befejezéséig.

A Fot. 23/D. § (5) bekezdése alapján a fogyatékosági támogatás iránti igény érvényesítésével összefüggő valamennyi eljárás költség- és illetékmentes.

Budapest, 2015. november 25.

Tisztelettel:

dr. Sámuel Balázs
felperes

